

disse Regler, men jeg tror tillige, at naar man her til Lands følger de Regler, som Kørselsreglementet foreskriver, ville de omtrent svare til de svenske Regler. Jeg skal tillade mig at oplyse, at Toghastigheden efter vort Reglement skal for samtlige Ekspres-, II-, Person-, blandede og Godstogs Vedkommende formindskes, naar Stationer eller Sporskifter passerer. Dernæst staar der i Post 36 af Togreglementet, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Naar Toget nærmer sig en Station eller et andet Sted paa Banen, hvor dets Hastighed skal formindskes, eller det skal standses, maa Lokomotivføreren i Tide lukke op for Dampen og ved Hjælp af Tog- eller Vakuumsbremsen formindske Hastigheden saa meget, at han er fuldstændig Herre over Toget og om fornødent kan standse dette.“ Og for de særlig vanskelige Stationer: Nørrebro, Hellerup, Klampenborg og Snekkersten er det endvidere bestemt, at intet Tog maa køre igennem den med større Hastighed end 45 Km. 2 : 6 Mil i Timen. Desuden er der særlige Bestemmelser for Stationer, hvor to Tog skulle krydse eller passere hinanden. Jeg tror herefter, at vore Sikkerhedsregler paa dette Punkt ere fyldestgørende, men i øvrigt skal jeg oplyse, at ogsaa dette Punkt er et af dem, der vil blive gjort til Genstand for nærmere Overvejelse i den Kommission, om hvis Nedsættelse jeg udtalte mig i Gaar.

K. M. Klausen: I Anledning af de Spørgsmaal, jeg tillod mig at fremdrage, da dette Budget første Dag var til Behandling her i Tinget, maa jeg over for den højtærede Minister i det hele udtale min Anerkendelse af den velvillige Maade, hvorpaa han har stillet sig over for disse forskellige Spørgsmaal. Det var altsaa først med Hensyn til de saakaldte tvungne Fridge, paa hvilke Banearbejderne og Ledvogterne have lidt Afdrag i deres Løn. Der lovede den højtærede Minister, at han vilde undersøge dette Spørgsmaal, og jeg føler mig overbevist om, at det, naar han vil nøje undersøge dette Spørgsmaal, vil vise sig, at den Lønningsforhøjelse, der for to Aar siden blev given til disse Funktionærer, blev given under den udtrykkelige Forudsætning her fra Tingets Side, at der ikke skulde finde dette Afdrag Sted. Det har aldrig været Bevillingsmyndighedens Mening, at dette Afdrag af 15,000 Kr., som Ministeriet har foretaget, skulde finde Sted. Jeg vil derfor haabe, at den højtærede Minister ved nøje Undersøgelse vil

komme til det Resultat, at disse Penge fortjene de Folk virkelig at faa, fordi det her fra Rigsdagen er ment, at de skulde have dem. Ligeledes lovede den højtærede Minister at ville undersøge Spørgsmaalet om Indførelsen af passende Vadske- og Badeanstalter ude paa Jævnbanernes Maskinværksteder her i Kjøbenhavn. Jeg vil haabe, at dette Spørgsmaal nu maa blive endelig løst. Det er tredje Gang, det er blevet rejst her i Rigsdagen under Finanslovsdebatten, og jeg vil haabe, at det nu maa blive sidste Gang, thi det er i Virkeligheden en saa billig Fordring, at jeg synes, Administrationen nu skulde se at løse dette Spørgsmaal og løse det paa en fuldt tilfredsstillende Maade, saa vi kunne betragte os som værende færdige med al Diskussion om det. Saaledes har jeg i hvert Tilfælde opfattet den højtærede Ministers Svar. Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om Postbudenes Sommerbeklædning, da lod den højtærede Minister nok til at have Sympati for den, men paa den anden Side, saa vidt jeg forstod ham, var han ikke villig til at vise denne Sympati i Form af Afholdelse af de i den Anledning nødvendige Udgifter. Det forekommer mig imidlertid, at Postbudene i høj Grad fortjene at faa en lettere Sommerbeklædning end den, de nu maa trave omkring i, og det drejer sig jo heller ikke om nogen stor Udgift. Den højtærede Minister oplyste, at Anskaffelsen af disse Frakker vilde andrage 15,000 Kr. og at det vilde koste 7,500 Kr. at holde dem vedlige. Jeg synes ikke, det er nogen overordentlig stor Udgift, og for Postbudene, tror jeg, det vilde være en overordentlig stor Behagelighed, det vilde være en lille Reform, som de ville sætte overordentlig megen Pris paa. Jeg tror næppe heller det forholder sig rigtigt, naar den højtærede Minister siger, at det kun skulde være nogle faa Dage i Sommerens Løb, der var Brug for saadanne Frakker. Vi have dog vistnok mere end 3—4 enkelte varme Dage i Sommerens Løb. Disse Frakker ville sikkert ikke komme i Brug nogle faa Dage, men to, tre Maaneder i Sommerens Løb. Jeg tror altsaa ikke, at denne Udtalelse fra den højtærede Ministers Side er rigtig, og det er da ogsaa et Spørgsmaal, om det ligefrem betyder en Udgift for Statskassen. Det at have to Frakker kan maaske undertiden være ligesaa økonomisk som kun at have en, idet man, naar man har to, kan skifte med Frakkerne og tage den paa, der bedst passer med Vejrliget. — Dernæst vil jeg gøre et Par Bemærkninger